

ALBÁNIE

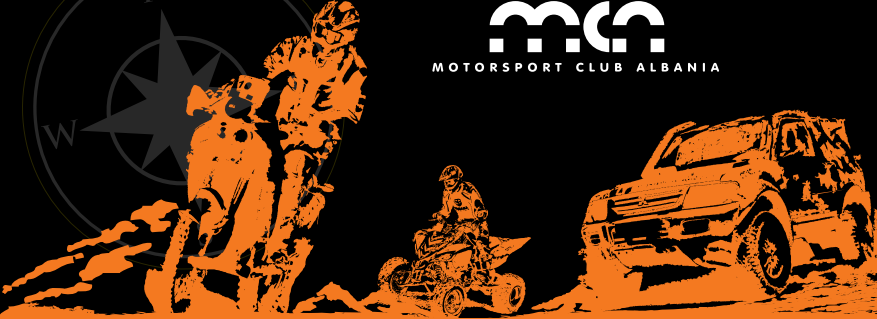
OFFROADOVÝ RÁJ

FILIP WEBER

DRUHÉ, PŘEPRACOVANÉ VYDÁNÍ

PRŮVODCE OFFROAD CESTOVÁNÍ

RALLY

ALBANIA

INTERNATIONAL RALLY RAID

www.rallyalbania.org

Foto: Marek Vincik

Foto: Filip Weber

Albánie

offroadový ráj

Filip Weber

Průvodce offroad cestování
Druhé, přepracované vydání

NO BEER
NO POWER

Foto: Albert Weber

Napsal: Filip Weber, www.advrider.cz

Fotografie: Filip Weber, Albert Weber, Michal Benátský, Marek Vincik, Vojta Pihř, Jan Mareš, Edvin Kasimati, Rally Albania Org.

Vydavatel: WEBER system s.r.o., www.webersystem.cz

Sazba a tisk: Quercus s.r.o., www.potisk.com

Mapy: Autorská práva všech map vydavatelství Reise Know How, Německo.

Mapy Reise Know How zakoupíte v KIWI Svět map a průvodců www.kiwick.cz nebo přímo na www.reise-know-how.de. Dostupné jsou také digitální verze map pro Touratech QuoVadis, Fugawi, OziExplorer a další mapové programy.

Rok vydání: březen 2012, druhé vydání

ISBN: 978-80-260-1877-3

Předmluva

Víte, jak se albánsky řekne „lopata“? No přece „lopata“! Tak si jí do auta nezapomeňte vzít s sebou, raději dvě a pořádné.

Albánie se od roku 1999, kdy jsem tam byl poprvé, hodně změnila. Města jsou opravená, jsou postavené nové hlavní silnice, nové mosty, nová dálnice na sever. Téměř všude je signál mobilních telefonů a obchody jsou plné zboží.

Jen ty hory, ty zůstaly stejné, možná jsou více a více opuštěné. Mladí se stěhují do měst, vesnice v horách se vyliďňují a horské cesty nikdo neudrhuje. Jezdí po nich nákladáky IFA nelegálních těžařů dřeva a cesty jsou pořád v horším a horším stavu. Běžné jsou hluboké vyjeté koleje, které jsou běžným offroadem neprůjezdné. Cesty jsou často strhány od vody nebo zasypány závaly. Každý rok po zimě je stále více horských cest nesjízdných. Ale pořád zbývá spousta krásných a sjízdných cest, které vedou na ta nejkrásnější místa v horách. Na dech beroucí vyhlídky, k překrásným horským plesům, k majestátným skalním útvarům.

Rád bych, aby Vás tento průvodce provedl těmi nejkrásnějšími místy v Albánii. Místa, která jsem si zamiloval a na která se rád vracím.

Nedejte na ošklivé historky, kterými se lidé ve střední Evropě straší. Zapomeňte na zkažky o krevní mstě a o přepadání. Přesto však není opatrnosti nikdo dost a tak uděláte nejlépe, když budete nocovat poblíž obydlí a místní zajdete při příjezdu pozdravit a popovídat si s nimi. Případně jim vezměte nějaký dárek. Dospělým třeba pivo, nůž, sekerku, cigarety, dětem čokoládu nebo pastelky, omalovánky a třeba i dětské knížky v angličtině. Albánci jsou velmi pohostinní, já se k nim vždy choval slušně a s respektem a oni mi to bohatě opláceli.

Děkuji všem kamarádům, co mě pomáhali a podpořili. Zejména pak děkuji svojí ženě Zdeňce za trpělivost a Honzovi Suchardovi, autorovi výtečného průvodce po Islandu, který mi byl velkou inspirací.

Trasy

Přesto, že se všude v Albánii staví nové silnice a většina hlavních tahů je již nových, tak cesty v horách jsou špatné. Počítejte s velmi nízkou cestovní rychlostí. Na horách jsou cesty neudržované a zničené od nákladáků IFA vozících nelegálně vytěžené dřevo.

Popisované cesty jsou sjízdné jen terénním autem nebo na enduro motocyklu. Cesty jsou původní, postavené zřejmě ještě za Turků z kamenů a jsou určené pro osly a pěší.

Nejzajímavější cesty jsou ve vnitrozemí, podrobné mapy nejsou, směrovky nikdy nebyly, s místními se komunikuje obtížně. Cesty nejsou udržované a spadlé mosty nejsou neobvyklé.

Pokud to jen trochu půjde, vezměte dárky pro děti - pastelky, tužky, psací bloky. Dospělým udělá radost místní pivo, sekyrka, kapesní nůž. V horách se žije opravdu těžko.

GPS a vojenské mapy jsou pro navigaci výhodou. Nejsou ale nezbytné. Doporučuji mapu Reise Know How (www.reise-know-how.de), je to zřejmě jediná běžně dostupná použitelná mapa.

Nejlepší je ale ptát se místních lidí, vždy ochotně poradí.

Sjízdnost cest se mění v závislosti na počasí a uplynulé zimě. Cesta, která je za sucha sjízdná, se po dešti může proměnit v bahenní peklo. Stejně tak cesta, kterou jsem jeden rok projel, tak po zimě nemusí být pro závaly vůbec průjezdná.

Vyražejte vždy dobře vybaveni záchrannými pomůckami (pro auto rýč, krumpáč, naviják) a mějte časovou rezervu.

Trasy označené logem Rally Albánia byly součástí této nejtěžší evropské cross country rally.

RALLY ALBANIA

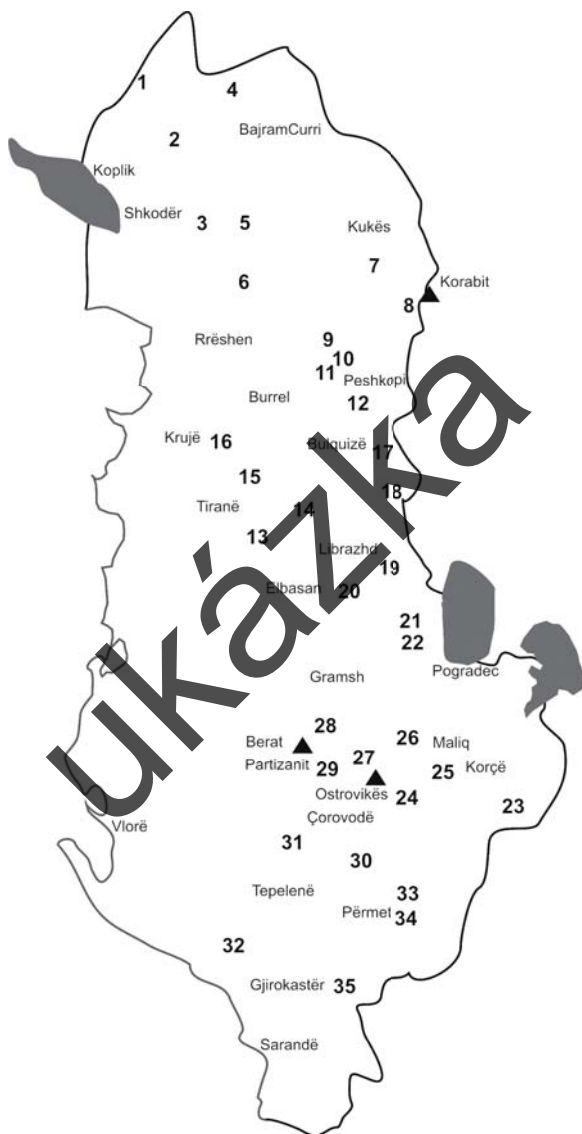
Foto: Albert Weber

Strojvedoucí z Përrenjas.

Doporučená trasa

Trasa pro 2 týdny cestování v Albánii. Trasa předpokládá vstup z Černé hory a ukončení u Ohridského jezera. Vybral jsem trasy, které zvládnou naložená cestovní endura a cestovatelská offroad auta. Na žádné z tras není nutný naviják ani pneumatiky do bahna. Ale pozor, situace se může po deštích nebo zimě změnit.

Název	Pořadí
Kaňon Cermit - Vermosh, severní Albánie	1
Pohoří Bjeshkët e Namuna / Prokletije, severní Albánie	2
Trajekt Fierzë - Koman, severní Albánie	3
Údolí Valbonë, severní Albánie	4
Fierzë – Fushë-Arrëz, střední Albánie	5
Gulag, střední Albánie	6
Údolí Drinit të Zi, střední Albánie	7
Jezera Lurë, střední Albánie	9
Shupenzë - Selishtë, střední Albánie	12
Elbasan - Bulqizë, střední Albánie	14
Kaňon Devolli, jižní Albánie	26
Gjerbës - Devolli, jižní Albánie	27
Pohoří Mali i Tomorrit, jižní Albánie	29
Këlcyrë - Poliçan, jižní Albánie	31
Frashëri, jižní Albánie	33
Pohoří Ostrovicës, jižní Albánie	24
Guri i Capit, jižní Albánie	23
Guri i Kamjes, jižní Albánie, pouze odbočka ze silnice	22

Severní Albánie

1. Kañon Cemit – Vermosh

Trasa: Koplik – Hot – Rrapshë-Stare – Brojë – Tamarë – Lëpushë – hranice u Vermosh – Gusinje

Délka: 120 km

Projeto: Toyota Hilux, KTM LC4 Adv

Popis: Cesta opuštěným koncem Albánie, výborná eventualita pro vstup nebo výstup ze země.

Asfalt skončí pár kilometrů za odbočkou z hlavní silnice. Pak pokračuje dobře sjízdná šotolina. Ze sedla klesají krásné a dramatické serpentiny do údolí řeky Cem.

V Tamarë je malý pivovar. Nad Tamarë jsou sádky se pstruhy, vpravo nad řekou si všimněte akvaduktu prokopaného ve skále.

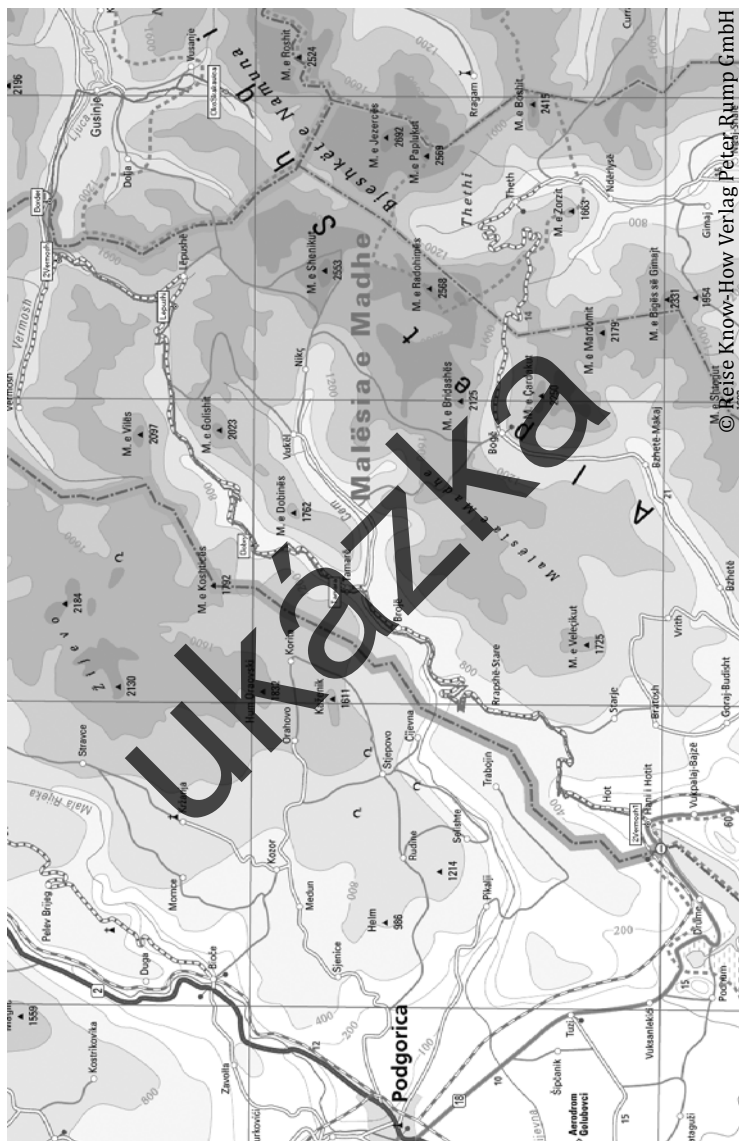
Z Tamarë bývala průjezdná zkratka do Bögë, ale před několika lety jsem dostal informaci, že je zavalená.

Nad vesnicí Selcë stoupá cesta dramatickými skalami, které se sesypaly zřejmě při zemětřesení.

V Lëpushë je občerstvení a pak už jen hranice. Ve Vermosh můžu doporučit kemp a ubytování. Albánští celníci jsou v pohodě, Černohorci jsou komisi a důkladní.

U města Gusinje nesmíte vynechat „Oko Skakavice“ a „Alipašini izvory“ – silné vyvěračky křišťálové řeky, doptejte se místních.

2Vermosh1	N42 20.314 E19 26.120
Tamara	N42 27.698 E19 33.674
Dobry	N42 29.930 E19 35.190
Lepushi	N42 31.927 E19 43.071
2Vermosh	N42 34.768 E19 44.551
Border	N42 35.011 E19 46.488
OkoSkakavica	N42 30.711 E19 50.150

2. Pohoří Bjeshkët e Namuna / Prokletije

Trasa: Koplik – Bogë – Theth – Nicaj-Shalë – Lotaj – Kir – Prekal – Shkodër

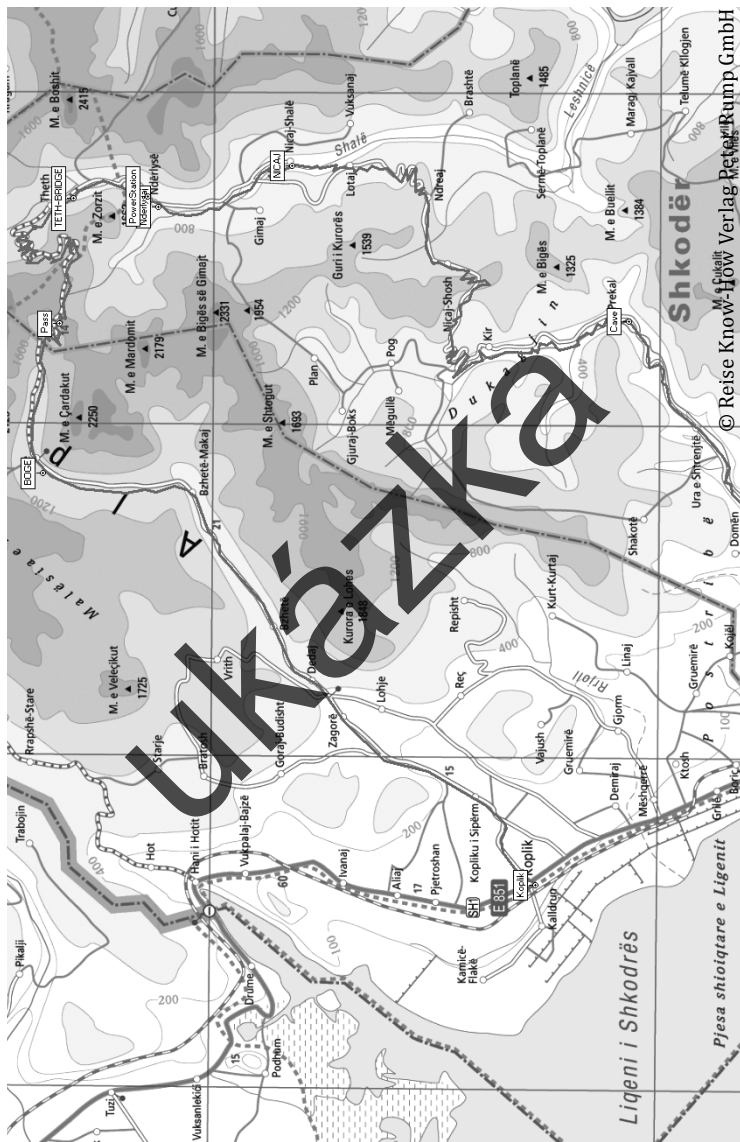
Délka: 130 km, dva dny, ale je škoda v horách nezůstat déle.

Popis: Albánské Alpy – pohoří Bjeshkët e Namuna / Prokletije – nejkrásnější pohoří v Albánii. Současně je to nejopuštěnější a nejdivočejší část Albánie.

Z Kopliku až do Bogë je už nová asfaltová silnice. Z Bogë dál je velmi zábavná cesta pro terénní auta do Theth. Cesta vede přes sedlo Tërthorë 2000 m n. m. Z Theth se dá pokračovat divokým kaňonem po proudu řeky do Ndërhysaj. Zde je na přítoku hezký vodopád a asi 5 km proti proudu druhý, zvaný Capri. Ve vesnici žijí výborné rodiny Rrok a Dedë a poskytují ubytování. V okolí Theth a Ndërhysaj jsou od roku 2009 vyznačené nové turistické stezky. Další cesta přes Nicaj, Lotaj a Kir je docela náročná i pro terénní auto. Počítejte s velmi nízkou rychlostí a zejména v kaňonu pod Kir jeďte velmi opatrně.

Zajímavost: Jeskyně Puci, Bogë. Jeskyně se nachází v nadmořské výšce 1087 m. Je 5 km dlouhá, má několik úrovní a je součástí krasového útvaru, který se napojuje na další nedalekou jeskyni Husi. Centrální prostor jeskyně se skládá z pěti úrovní, které jsou navzájem propojené svislými šachtami a šikmými galeriemi. Jeskyně je tvořena vápencovými konkrécemi. Navštívit by ji měli jak turisté, tak speleologové. Ubytování naleznete v pro tento region typických domech ve vesnicích Theth, Bogë, Ndërhysaj.

Koplik	N42 12.708 E19 26.188
BOGE	N42 23.805 E19 38.507
Pass	N42 23.448 E19 43.023
THETH-BRIDGE	N42 23.149 E19 46.809
PowerStation	N42 21.488 E19 46.865
Ndërhysaj	N42 21.242 E19 46.546
NICAJ	N42 18.255 E19 47.814
Cave	N42 10.698 E19 43.185

35. Pohoří Nemerçkë

Trasa: Suhë – Selckë – Çatistrë – Sopik – Poliçan – Topovë – Labovë

Délka: asi 80 km, celý den

Projeto: 2006 BMW GS650 Dakar

2011 – Yamaha TT600RE Anuch

Obtížnost: lehká šotolinová cesta, pouze ze Zrej do Labove je přes sedlo obtížnější úsek

Popis: Z hlavní silnice mezi hraničním přechodem Kakavia a Tepelenë odbočte doprava (2Nemerstika) do kaňonu řeky směr Poliçan. Na konci kaňonu odbočka u velkých stromů doprava směr řecké hranice a po chvíli přes most. Cesta je pořád projezdění šotolina. Projedete několik vesnic s kostely a krásnými stromy. Ve vrcholu údolí je ostrý sjezd k potoku, brod a zase výjezd na protější stranu údolí. Po již velmi pěkně šotolině dojedete do Poliçan, na náměstí kostel a hospoda. Z Poliçan kolem bunkru a přes sedlo s památníkem bojů II. sv. války do Topove a přes další sedlo na náhorní planinu (velmi podobná planinám na Krétě). Pak už z neuvěřitelné výšky sjíždíte zpět do hlavního údolí. Při sjezdu se držte doleva a vyjedete ve vesnici Labova a pak na mostě k hlavní silnici.

Mezi Sopik a Pogoniani v Řecku bude možná otevřen nový hraniční přechod. Ale není jasné, zda nebude jen pro místní obyvatele.

Zajímavost: Oblast je osídlená albánskými Řeky. Během posledních let byla většina domů, které byly v rozvalinách, zrekonstruována. Také zahrady a vinice byly obnoveny. Za II. sv. války zde probíhaly těžké boje.

U vesnice Libohovë je velká pláň se starými stromy. Stromy jsou 32 m vysoké, v průměru až 220 cm a jsou až 220 let staré.

Ve Viori poblíž Gjirokastra, asi 3 km od severozápadně je „Pramen of Viroj“. Voda zde vyvěrá skrz jeskyni tvaru trychtýře s hloubkou 26 m.

Foto: Filip Weber

Vesničané
Pomník bojů II. světové války.

Foto: Filip Weber

2Nemerstika	N40 00.084 E20 12.870
SELECKE	N40 06.145 E20 18.104
HILOME	N40 04.050 E20 20.786
CATISTE	N40 01.867 E20 20.597
BROD (river cross)	N40 04.310 E20 24.319
SOPIK	N40 05.233 E20 24.686
SKORE	N40 06.430 E20 22.014
Poliçan	N40 08.045 E20 20.981
POMNIK (monument)	N40 09.937 E20 18.677
NDERAN	N40 10.136 E20 16.875
ZREJ	N40 11.525 E20 13.564
SEDLO (pass)	N40 11.280 E20 11.926
LABOVE	N40 12.435 E20 08.196
BENZIN (petrol)	N40 12.542 E20 05.340

Beba na Rally Albania.

Foto: Rally Albania

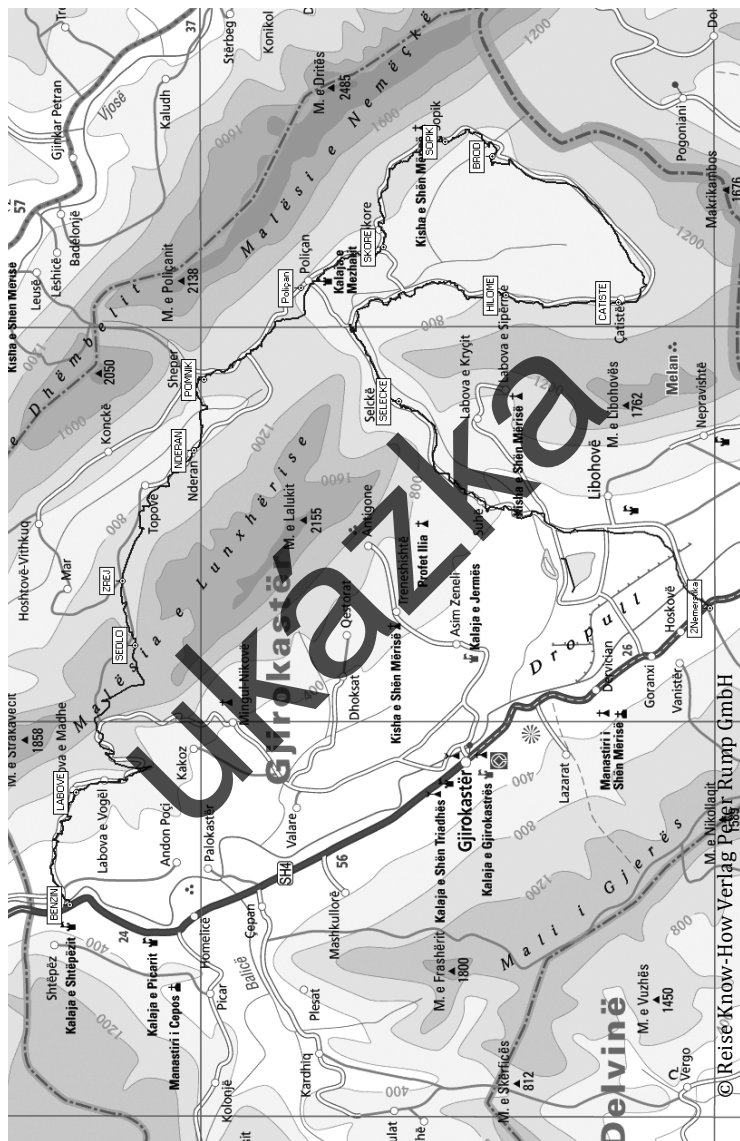

Foto: www.expeditioncars.cz

*Zatíší s prasátkem, v horách severní Albánie.
Přestávka ve škole, severní Albánie.*

Foto: www.expeditioncars.cz

Foto: www.expeditioncars.cz

Po ranním kosení trávy, Theth.

Foto: www.expeditioncars.cz

*Vesnická symbióza, severní Albánie.
Koně znají cestu z luk sami, v okolí Korčë.*

Foto: www.expeditioncars.cz

Foto: www.expeditioncars.cz

↙ Dřevo na zimu, Thëth.
Žebrák, Shkodër.

Foto: www.expeditioncars.cz

Foto: www.expeditioncars.cz

*Pastevec koz, jezero Koman.
Jatka, Peshkopi.*

Foto: www.expeditioncars.cz

Foto: Marek Vincik

*V údolí Valbonë.
Cestou na Këlcyrë.*

Foto: Marek Vincik

Foto: Filip Weber

V horách Dangëllia.
Brod pod horkými prameny u Përmet.

Foto: Filip Weber

Foto: Filip Weber

Vyprošťování na cestě od pramenů do Frashëri.
Ilji Frashëri.

Foto: Filip Weber

Foto: Filip Weber

*Turecký most u horkých pramenů.
Mlýn v pohoří Bjeshkët e Namuna / Prokletije.*

Foto: Filip Weber

Foto: www.expeditioncars.cz

Na trajektu Fierzë - Koman.
Vesnice Ndërhyasaj.

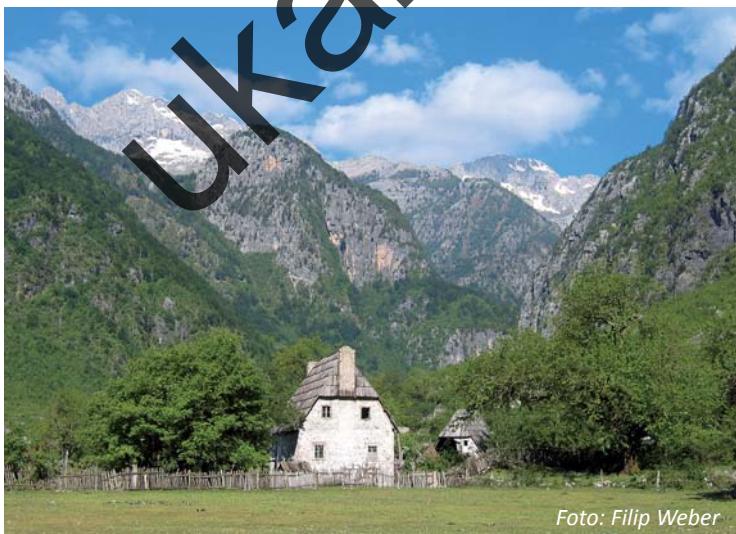

Foto: Filip Weber

Foto: Filip Weber

*Orba v Theth, v pozadí „Kulla“.
Nejvyšší hora Albánie Korabít 2753 m n. m.*

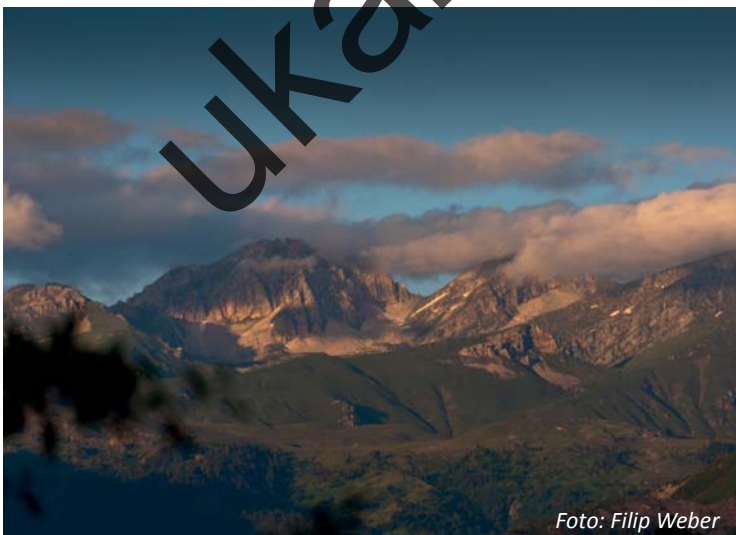

Foto: Filip Weber

Foto: Filip Weber

Jezero Lurës.
Cestou z Ares na Fushë Lurë.

Foto: Filip Weber

Foto: Filip Weber

Leknínové jezírko.
Stulík žlutý v Leknínovém jezírku.

Foto: Filip Weber

Foto: Filip Weber

Jezera Miçekut.
Sedlo 1984 m n. m. v pohorí Kreshtës.

Foto: Filip Weber

Foto: Filip Weber

*V pohorí Ostrovičes.
Ostrovičes ze sedla proti Gjerbës.*

Foto: Filip Weber

Foto: Vojta Pihr

Měděné doly u Gurth Spač.

Foto: Vojta Pihr

Foto: Albert Weber

Lávka přes řeku Voskopojës.
V navigační etapě Albania Rally.

Foto: Jan Mareš

Foto: Filip Weber

Pohoří Dejës.
Përrenjas.

Foto: Albert Weber

Foto: Albert Weber

Osnat.
Guri i Capit.

Foto: Filip Weber

Foto: Filip Weber

Guri i Capit.

Foto: Albert Weber

*Cestou Voskopojë – Tresovë.
Sedlo mezi Devolli a Gërbes.*

Foto: Albert Weber

Foto: Filip Weber

*Oblíbená pochoutka - pečené ovčí hlavy.
Cesta na Fushë Lurë.*

Foto: Filip Weber

Foto: www.expeditioncars.cz

*Vesničanka na každodenní pouti.
Znak na bývalých dveřích kláštera ve Frashëri.*

Foto: Filip Weber

Kde byli nejlepší lidé?

Seděl jsem večer v Německu v Hechlingenu v hospodě. Dostal jsem se sem vlastně náhodou, protože jsem v jednom časopise vyplnil anketu a vyhrál tak víkendový enduro trénink v Enduro parku BMW Hechlingen.

A jak tak v pátek po příjezdu sedím v té hospodě a piju si svoje pivo, tak si na bar sedli chlapíci v mikínách a tričkách HP2, BMW Fahrer Training a tak podobně. Aha, to asi budou instruktoři. Způsobně se zvedám od piva a představuji se jim. Pokývají hlavou, pronesou pár zdvořilostí a více si mě nevšímají.

Hm, tak si sedám ke svému pivu a dlabu večeri. K vedlejšímu stolu si sedá skupina čtyř chlapíků a začíná se bavit, světe div se, rusky. Okamžitě pookřeji, jsem antisovětský rusofil a dávám se s nimi do řeči. Potěšilo je, že umím rusky, vyprávím, že jsem přes Moskvu cestoval do Mongolska. Jenže rozhovor uváznul na mrtvém bodě a tak si tak sedím v té hospodě sám.

Teda ne sám, ale s pivem. A tak si s ním filosofuji, jak jsem kdy cestoval, jaké jsem potkal na cestách lidi. V Mongolsku jednoduché, ale milé. V Moskvě arogantní, na Sibiři báječné. V Libyi hrdé a přátelské, jenže zakomplexované islámem. V Turecku, v Maroku, v Indonésii, v Thajsku, v Malajsii, v Rumunsku, na Ukrajině, na ostrově Réunion, na Sumatře, v Anglii, ve Skotsku, v Norsku, ve Státech, v Mauretánii, v Senegal. A tak všude možně, kde jsem byl.

A jací ti lidé byli. Komunikativní, pohostinní, odtažití, nepřímí.

A víte, co jsem po třetím pivě vymyslel? Kde byli nejlepší lidé? V Albánii!

Albánie – horská jezera

„Jezera v pohoří Kreshtës? Vůbec netuším, jak se k nim dostat!“ říká Edvin Kasimati, ředitel Rally Albania a jeden z největších znalců divokých albánských hor. Měsíce se toulá horami na terénním motocyklu, aby připravil nové trasy pro tuto nejtěžší Evropskou crosscountry rally. „Je to nejpouštěnější oblast Albánie. V padesátých letech tady vysazovali na padáku anglické a jugoslávské diverzanty proti komunistickému režimu,“ pokračuje Edvin nad pivem Tirana a výborným pečeným pstruhem, albánskou to specialitou. Setkali jsme se asi dva týdny po rally v Arras u rybích sádek. Jezera mi už dlouho ležela v hlavě, tak jsem si připravil satelitní a vojenské mapy, KTM EXC 450, stan, spacák, stejně vybaveného kamaráda Romana a vyrazili jsme na průzkum.

Pohoří Kreshtës

Pohoří Kreshtës je rozděleno na několik údolí, které se společně stýkají na hřebeni s nejvyšší horou Miçekut 2101 m n. m. V každém z horských údolí je pod hřebenem jedno nebo více jezer. Jezera jsou původně ledovcového původu, ale kolem roku 1985 jim byla uměle navýšena hráz. Proč, to se už můžeme jen dohadovat. Zřejmě aby fungovala jako přirozený rezervoár vody na suchá léta. V jezerech je křišťálově čistá voda, žijí v nich čolci, mraky žabích pulců a malé rybičky. Kolem jezer jsou překrásné horské louky, plné žlutých a modrých květů. Na loukách pasou pastevci stáda ovcí.

Cílem výletu nebylo jen jezera navštívit, ale také najít cestu sjízdnou pro offroad auta a zdokumentovat. Neobávám se, že by tady auta nebo motorky napáchaly nějakou škodu. Kde projedou terénní nákladáky svážejíci ilegálně těžené dřevo, tam už osobák nebo motorka škodu nenadělá. Projet obtížné kamenité cesty s vyjetými kolejiemi v bahně, výjezdy po šutrech a krkolomná stoupání, to i s autem nebo na motorce vyžaduje pořádný kus umění a poslouží to jako přirozený filtr množství vozidel. Čtyři za rok? I to je možná moc.

Foto: Filip Weber

Jezera Shtungës

Jezera Shtungës jsou na severovýchodním svahu hor. Cestu sem nám poradili místní, na hledání nebyla složitá. Dříve k nim vedla celkem pohodlná cesta údolím, kterým odtéká potok z jezer. Tu ale strhly závaly, a tak si místní bagrem postavili novou cestu od dolů přes hřeben. Strmou, kamenitou, autem i na motorce jen obtížně vyjetelnou.

„Nic těžšího jsem v životě nejel!“ vykřikuje Roman na vrcholku serpentýny a adrenalin z něj odstříkuje. Místní tu jezdí s ifami (IFA – východoněmecký terénní nákladňák) naloženými kládami. V naloženém autě, které vytáčí serpentiny na prudké cestě dolů, že mu jde kabina nad srázem, bych nechtěl sedět. Shtungës není jedno konkrétní jezero, ale asi pět jezer. Největší a nejkrásnější je Liqueni i zi. To je ve výšce 1800 m n. m. přímo pod hřebenem. Jezero je velké asi 600 x 400 m, s průzračnou vodou, žijí v něm ryby. Všude kolem jsou znatelné stopy po starém požáru - ohořelé stromy popadané do vody. Požáry v letních měsících často sužují

albánské hory. Většina stromů je už vytěžena a o sázení nových se nikdo nestará. O jezero níže je nedávno opuštěný důl. U nejspodnějšího jezera jsme potkali dřevaře, jak na mulách jedou s motorovou pilou kácet další části bukových lesů.

Jezera Miçekut

Tato jezera se jmenují podle nejvyšší hory a jsou rozložena v údolí přímo pod ní. Napočítal jsem jich pět, v mapě jich bylo devět. Přestože se do tohoto údolí vyráží ze stejné vesnice jako do předchozího, tak zde už místní nevěděli. Část jich tvrdila, že tam žádná jezera nejsou, část tvrdila, že tam jsou, ale cesta k nim nevede. Dali jsme se tedy kamennou cestou horami směrem k jezerům. Cesta ale končila u opuštěného dolu a konec. V satelitní mapě jsem našel ještě jednu cestu, která na tuto navazovala a vypadala nadějně. Našli jsme začátek této cesty nebo spíše opuštěného tankodromu. Spíše strž než cesta, plná volných kamenů a skalek, na motorce velmi obtížně vyjetelné. Roman mě proklínal: „Nic těžšího jsem v životě nejel!“ ale nakonec jsme touto cestou vyskákali až na hřebínek, za kterým se otvíralo horské údolí s jezerem. Jedno z jezer je dokonce plné kvetoucích bílých leknínů a žlutých stulíků. Měli jsme smůlu, protože se celou noc honily mraky a přes den pak přicházely prudké dešťové přeháňky, hnaly se mraky a mlha.

U jednoho z jezer byl zase důl, na chrom. Kde je důl, tam musí vést cesta a poté, co jsme přijeli, tak nákladáky už dlouho nejely. Mimochodem albánský horský důl, to je učebnice antiekologie. Původně štola s malou výsypkou. Pak objevili, že ložisko na kopci vylézá na povrch. Nasadili bagr, třaskaviny a kopec je po zásahu leteckou pumou. Horníci z nás mají obrovskou radost a vysvětlují nám, kudy se sem s nákladákem dostanou. Nepochopili jsme to.

Raději od této brutální jizvy do jinak panenské horské přírody odjíždíme k dalšímu jezeru. Nejdříve potkáme stádo ovcí, pak pasoucí se muly a pak obrovský hrnec na ohni, z kterého stoupá pára. V hrnci jsou konve na mléko a pastevci zde vyrábí sýr. Proslulý balkán, slaný, trochu cítit po ovcích a výtečný. Dostáváme

Foto: Filip Weber

Foto: Filip Weber

sýr k obědu, to je výhra, už se dva dny živíme jen sardinkami a čokoládou. Pastevci zde mají ohradu v rozvalinách nějaké staré stavby. Z boku mají mezi zdí napnutou plachtu, pod ní ohniště a pelech. Jinak se té hromadě molitanů a dek na prknech vyráběných namísto motorovkou říct nedá.

Jsou velmi milí, klábosíme, fotíme si je, vysvětlujeme jim rozdíl mezi albánským „jo“ a českým „jo“ (význam je zcela opačný, stejně jako kývání a vrcení hlavou). Sdělují nám, že před pár lety tady prošla česká dvojice s batohy a pak ještě čtveřice. Samozřejmě, že jsem si nedělal iluzi, že jsme toto místo objevili. Vždyť první fotka jezera Miçekut, kterou jsem na internetu objevil, pocházela od bývalého českého konzula z Tirany. Samotné jezero Miçekut je překrásné – těsně pod vrcholky hor v obrovském skalním amfiteátru. A zase čolci a hejna pulců. A kolem rozkvetlé louky, na kterých poletovali dudkové.

Za pár dní, když už jsme měli hory přejeté na druhou stranu, tak se k těmto jezerům Miçekut vracíme. Byla nejkrásnější a navíc jsme museli najít tu cestu pro auta. Byla to ta poslední odbočka, co jsme po celém dni pokusů zkusili. Koleje v bahně byly vyjeté, že v nich motorka skoro mizela. Tak to bude na hodně zvednuté auto a statečného řidiče.

Foto: Filip Weber

Jezero Baldžaj

Od jezera Miçekut vede krásná balvanitá cesta přes sedlo. Pasáci koukli na naše EXC a prohlásili, že tudy projedeme do Fuschë-Belquize. Výjezd na sedlo byl sice po cestě, ale neuvěřitelně prudký, plný volně se kulících balvanů. Na motorce velmi obtížné, auto nevím, nevím. Já to nějak vybublal, ale Roman se seknul ve strmé části. Chvilku se horami nesl zvuk jeho úžasného Akrapa a odrážel se od kopců. Pak už nemohl, tak jsem s motorkou sjel dolů a znova. No co budu povídat, na dva pokusy jsem to nedal. Ten Akrap mi vůbec nesedl, výkon se vůbec nedal jemně dávkovat, bylo to off/plnej výkon. Posledních sedm metrů jsme motorku vytáhli na kurtě.

„Nic těžšího jsem v životě nejel!“ funí Roman na kopci. „Taky jsi to nevyjel, ale potupně vylezl po čtyřech,“ neodpustím si rýpání. Sedlo 1980 m n. m. a úžasné výhledy, občas mraky, občas sluníčko, občas slejvák. Pod námi je další překrásné jezírko. Je plné kvetoucích leknínů, a krásně se v něm zrcadlí torzo uschlé borovice.

Hledáme cestu dál do údolí, ale vyhodnocujeme ji jako sjíždňou jen na oslu s padákem. Jak se tak válíme u jezírka a váháme kudy dále, tak se najednou za kopečkem objevuje stádo ovcí a pasák. Zdravíme ho „Mirëdita“. Potěšen, že se snažíme o albánštinu, odpovídá „Mirë“. Ptáme se: „Ruga për Belquizë moto – po?“ Pastevce naznačí důrazný albánský nesouhlas – vrcení vztyčeným ukazovákem. „Ruga – jo!“ Po chvíli diskuze nám ale radí, že se nemusíme vracet stejnou cestou. Ukazuje na nízký hřeben a za ním, že je prý další jezero Baldžaj. Ukazuje nám, ať vyjedeme kousek zpátky, tak odbočíme z cesty, jedeme asi 2 km volným terénem, sjedeme k jezeru a vpravo za jezerem je cesta.

Tak jo, nahoru po kamenité cestě, odbočit do louky plné poházených velkých kamenů a 2 km si hledat cestu mezi balvany. S autem neprůjezdné, motorka to nějak prokličkovala. U jezera Baldžaj opravdu začíná cesta. Čerstvě vybuldozerovaná – otevřeli tady nové štolý na chrom. Cesta serpentinami prudce sklesá do kaňonu, kde je hlavní důl. Ten je starý, tady se těžilo již za komu-

nistů. Stavějí si tady vlastní elektrárnu na potoce a do okolních kopců vrtají štolu za štolou.

Jezera Lurës

Nelze se nezmínit o jezerech Lurës. Tato jezera jsou v Albánii nejznámější, vede kolem nich celkem dobrá cesta. Ovšem zase jen pro terénní auto nebo motorku. Cestu jsme použili jako spojuvačku mezi Arrës, kde jsme měli schůzku s Edvinem, a výše popsanými horami Kreshtës. Jezera Lurës jsou v sousedním pohoří Kukorë Lurës. Jezer je v oblasti údajně podle tištěného průvodce přeloženého z angličtiny až 25, ale průzkumem satelitních snímků jsem jich objevil jen jedenáct a z toho přístupných u cesty je šest jezer. Možná jsou zbývající jezera už vyschlá, anebo autor v oblasti nikdy nebyl, a to spíše.

Původně přírodní ledovcová jezera byla kolem roku 1985 také upravena umělými hrázemi. Jezera jsou velmi krásná a pro svoji relativní dostupnost i navštěvovaná. To v albánských měřítkách znamená, že tu za celý rok projede i dvacet aut. Jedno z jezírek je zarostlé stulíky a lekníny a na cestě jsme našli medvědí trus.

červenec 2011

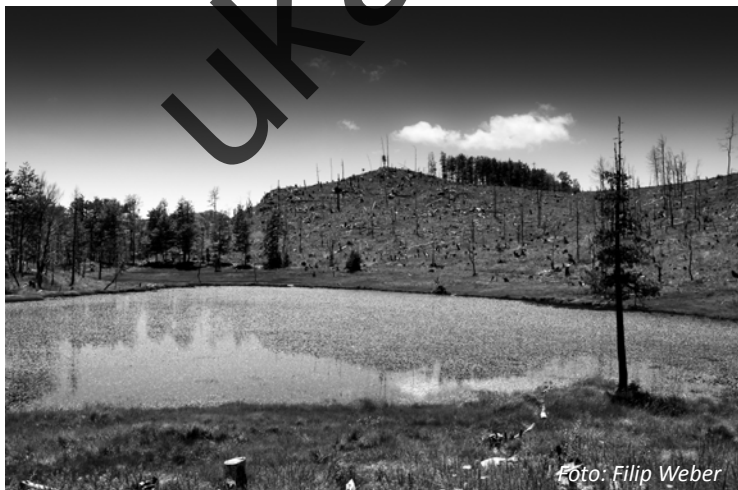

Foto: Filip Weber

www.touratech.cz
TOURATECH

**Cestovatelské oblečení
bez kompromisů!**

COMPAÑERO
BY STADLER

**Motocyklové oblečení
ve kterém není horko
při +45°C v poušti,
ani zima a mokro
ve vánici nebo lijáku.**

*Nick Sanders
Simon a Lisa Thomas
Charley Boorman*

Guaranteed
To Keep You Dry

GORE-TEX
fabrica

Touratech Compañero by Stadler

Dlouhé desítky let jsme hledali oblečení, které bude naprosto nekompromisní. Bude absolutně vzdušné i horko a nepromokne i v největším lijáku. Nabídne nejvyšší stupeň ochrany při pádu, bude mít nadčasový design, dlouhou záruku a bude ve všech směrech nejvyšší kvality. Sen všech cestovatelů...
Hledání je u konce. Protože takové oblečení na trhu nebylo, Touratech se rozhodl, vyrobí ho sám. Compañero je špička, dokonalá kombinace nejlepších materiálů současnosti s evropskou výrobou s desetiletou zárukou a funkčními vlastnostmi navrženými přímo cestovateli.

Zeptejte se těch, kteří mají motocykl jako svůj domov - těch, kteří jsou na cestě kolem světa, kteří na rekordní jízdu jeli ve všech podmínkách jaké si dovedete představit včetně vánice v Patagonii nebo vedra v amerických pouštích... Už by Compañero za nic nevyměnili. Nabízíme pánské i dámské střihy ve velikostech 46-62 resp. 36-48, zkrácené i prodloužené. Běžné velikosti okamžitě k dodání. Kromě žluto-šedo-černé verze nové v nabídce šedo-černá touringová verze Compañero Black Edition s vychytávkami pro silniční cestování. Gore-Tex® Pro Shell trilaminát, Cordura® AFT, Cordura 500, Cordura 2000. Střečový Gore-Tex...

Compañero Black Edition
2012

www.Touratech.CZ
tel. 602 349970, 602 100677
po-pá: 10 - 18:30

world mapping project maps by REISE KNOW-HOW

- > more than 170 titles
- > worldwide coverage
- > accurate high-quality cartography
- > printed on rip- and waterproof material
- > easy-to-read map layout
- > frequent updates
- > digital versions available

www.reise-know-how.de

A black and white photograph of four motorcyclists riding on a dirt trail. The lead rider is on the right, leaning into a turn. Three other riders are following in a line towards the left. The background shows a steep, rocky hillside under a cloudy sky.

Škola jízdy offroad
Zaměřeno na cestovní endura
Kvalifikovaní instruktoři
Tréninky v malých skupinách

ENDUROŠKOLA
INSTRUKTOR MILAN HOLÝ

www.enduroskola.cz

EXPEDITION CARS

... dependent on independency

WWW.EXPEDITIONCARS.CZ

PŮJČOVNA EXPEDIČNÍCH VOZŮ

- půjčovna unikátních vozů Land rover Defender
- kompletní heavy-duty expediční vybavení
- kapacita vozu dvě až tři osoby
- opravdová nezávislost - 200l nafty, 60l vody, výklopná střeška s integrovaným spaním, vestavěný nábytek, nezávislé topení, venkovní sprcha...

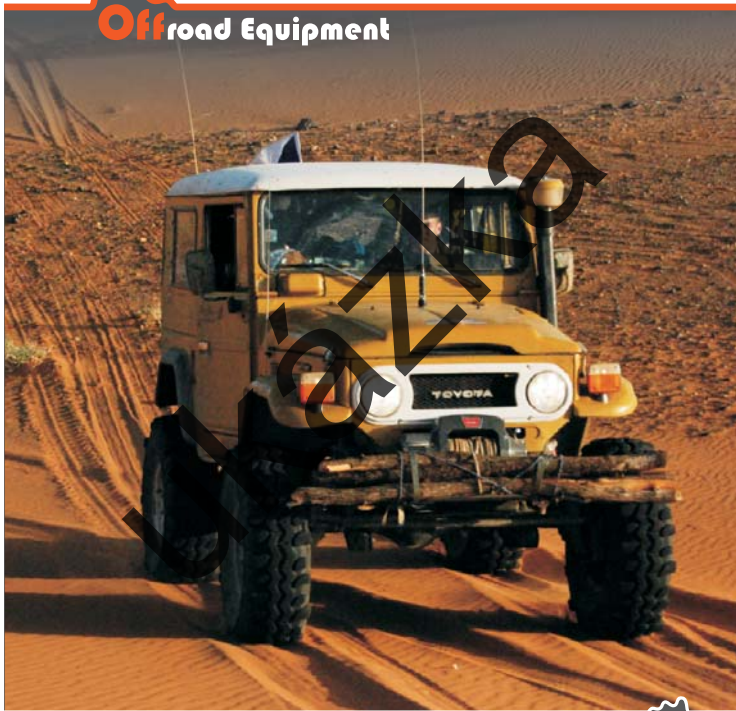
PRODEJ A PRONÁJEM OBYTNÝCH NÁSTAVEB 4X4

- prodej obytných nástaveb Camp-Crown a Four Wheel
- lehké nástavby Quicksilver
- exkluzivní zastoupení v České republice
- pronájem obytných nástaveb Camp-Crown

..... neslibujeme prožitek, ale nabízíme cestu k němu...

TOOMICH

Offroad Equipment

www.toomich.cz
info@toomich.cz
+420 602 855 054

APEX-WM

VÁŠ PARTNER PRO STAVEBNICTVÍ

Zajišťujeme služby od přípravy až po realizaci stavby na klíč.

Můžeme zajistit také subdodávku dílčích stavebních prací v jakémkoli rozsahu pro dodavatele staveb, dodavatele stavebních prací, dodavatele technologií nebo přímo pro jednotlivé odběratele.

Projektovou dokumentaci připravujeme ve spolupráci s autorizovanými projekčními firmami.

Provádíme kompletní koordinaci veškerých prací včetně služeb stavebního dozoru.

APEX-WM s.r.o.

Vídeňská 104, Vestec

252 42 Jesenice

tel./fax: +420-241441254

mob: +420775720483

info@apex-wm.cz

www.apex-wm.cz

HUNTER

Expediční výbava pro vozy 4x4

- ✦ navijáky
- ✦ podvozky
- ✦ safari snorkely
- ✦ autostany

www.shop4x4.cz

cestoffka.cz

 Offroad výpravy nejen do Albánie
(Ukrajina, Rumunsko, Tunis, Omán, Island...)

 Trajektové lístky, letenky

 Satelitní telefony (prodej, zapůjčení)

 Služby cestovatelům

cestoffka
www.cestoffka.cz

READY TO » RACETOOL

NEJVĚTŠÍ PRODEJNA KTM V PRAZE.
KOMPLETNÍ SORTIMENT, KVALITNÍ SERVIS.

THE WORLD OF **KTM** »

RACE TOOL s.r.o., Vrbova 19, Praha 4, Braník
www.racetool.cz, 225 110 936, ktm@racetool.cz

+420 603 453 047

www.endurovyprawy.cz

Jezdíme do **Afriky**:

*Tunisko, Maroko,
Mauretanie, Senegal*

Jezdíme po **Evropě**:

*Ukrajina, Rumunsko,
Albánie a Alpské šotoliny*

Jezdíme do **Indie**:

Ladakh, Tibet

na motocyklech

Royal Enfield

nabízíme **asistenční služby**
na dálkových rally vlastním

kamionem 4 x 4

Specialist

NetworkLogin

802.1x

Zabezpečení počítačové sítě

STOP!

**CIZÍ POČÍTAČ
VÁM NESMÍ
DO SÍTĚ**

ALBÁNIE

OFFROADOVÝ RÁJ

FILIP WEBER

DRUHÉ, PŘEPRACOVANÉ VYDÁNÍ

PRŮVODCE OFFROAD CESTOVÁNÍ

9 788026 018773